

Nacional

COVID-19

Transmissió
1,02
Dada anterior: 1,03
La xifra de contagiats nous per cada positiu no ha de superar l'1

Nous contagis
1.705
Dada anterior: 1.777
L'indicador hauria d'estar en 1.000 contagiats/dia

Llits d'UCI
544
Dada anterior: 562
Les UCI haurien d'acollir un màxim de 300 malalts greus

#CATALUNYALLIBERTAT

L'hora de redefinir el full de ruta

JA TOCA Després de tres anys de desconcert i intents fallits, els resultats del 14-F imposen als partits independentistes el mandat de pactar ja una nova estratègia, i en això es troben les negociacions **PUNTS** Hi ha consens programàtic en un altre referèndum i a provar el diàleg, fins i tot en la unilateralitat, però no en els 'tempos'

Òscar Palau
BARCELONA

Després dels fets de l'octubre del 2017, els independentistes van mantenir la victòria a les urnes el 21-D, i amb aquesta, el govern de les institucions quan es va aixecar el 155. Ara bé, de seguida es va veure que les ferides de la repressió eren profundes i que la reacció dels partits no era la mateixa, i el desconcert tàctic s'apoderava de l'acció parlamentària i de govern. Durant tres anys llargs, l'independentisme no ha sabut trobar un nou full de ruta unitari per repautar el camí cap a la República, però les urnes són tossudes, i el 14-F ha renovat la confiança en el moviment, alhora que li ha imposat que s'entengui d'un cop.

I en això, redefinir les bases i el projecte comú per evitar una legislatura de baralles com l'anterior, se centren ara sobretot les negociacions entre ERC, JxCat i la CUP, de les quals poc ha transcendit. Tots els actors han reconegut que van lentes perquè encara hi ha punts de fricció, però ningú ha dit que vagin malament. Tots estan d'acord, és clar, a reivindi-

car l'amnistia i la fi de la repressió, o en la necessitat incessant de continuar teixint aliances internacionals per facilitar un futur reconeixement. També que és imperiosa aquesta estratègia compartida i superar el 50% a les urnes, i a més "repetidament" segons ERC. I és que, de fet, si s'analitzen els programes electorals, hi ha força més coincidències.

Diàleg i referèndum

ERC i la CUP són els que fan més èmfasi en un nou referèndum, i que d'entrada cal insistir a plantejar-lo en la taula de diàleg amb l'Estat, en què els cupaires posen condicions com ara fixar mediadors i *tempos*, i evitar que sigui tot just un "esquer" per a fins tàctics com ara aprovar un pressupost que dugui a la desmobilització popular. Els uns i els altres diuen que, si persisteix la negativa de l'Estat, cal preparar-se per a un altre referèndum unilateral, en què la CUP fins i tot calcula com a acceptable una participació de "més del 50 o 60%". "L'Estat ha de saber que si perdura la seva negativa pot desembocar en una acció unilateral de l'independen-

tisme", avisa ERC, que matisa que aquest escenari exigirà un suport molt majoritari i que caldrà una "acumulació de suports" més enllà de la política.

La CUP fa aquí una reflexió interessant: no s'ha assolit un referèndum vinculant encara perquè "la majoria de gent hi està d'acord, però n'hi ha molta que no el veu imprescindible", i admet que, si bé és cert que ja hi va haver un 1-0, "no significa que sigui una eina que s'hagi de descartar", ja que "la DUI ha estat un anhel sense capacitat pràctica de publica-

ERC i la CUP parlen de referèndum, i JxCat fa èmfasi a preparar la DUI

ció, ni de recorregut d'interpel·lació a l'entorn no convençut". La CUP no amaga que voldria assolir un nou "moment de catarsi" similar a l'1-0 per fer el que no es va fer llavors: iniciar mobilitzacions sostingudes en el temps per forçar una negociació real amb l'Estat emparada per la comunitat internacio-

nal. I si no és un referèndum fins i tot parla en genèric d'alguna "fórmula que es faci servir per dirimir democràticament el conflicte", com ara una vaga general. Al programa, no hi figura, però l'aspiració declarada en campanya és que el referèndum es faci aquesta legislatura, com a molt el 2025. Ahir mateix, en tot cas, la diputada electa Eulàlia Reguant no va aclarir si aquesta és una condició *sine qua non* en les converses: "Resoldre de manera efectiva l'exercici de l'autodeterminació és una exigència del país, en aquest marc ens movem", va indicar, tot lligant-ho a garantir drets socials i polítics i a la fi de la repressió.

A ERC, plens partidaris del diàleg, no hi posen terminis, tot i que el candidat Pere Aragonès ja ha parlat darrerament de preparar un referèndum "aquesta legislatura", i ha remarcat que la porta a la unilateralitat hi és perquè la paciència "no és infinita". El programa de JxCat posa menys èmfasi en el diàleg (tot i que l'accepta si és "real" i hi ha mediadors) i també poc en el referèndum (tot just diu que cal buscar la intervenció d'organis-

Estratègia

- **Cal una estratègia consensuada i complicitats entre institucions i ciutadania** (desbordament popular), apel·lant a les lluites compartides.
- **Cal enfortir la unitat d'acció a totes les institucions**, i una empenta combinada de les institucions i la mobilització popular impulsada per les entitats.
- **Caldrà una combinació simbiòtica entre desobediència institucional, lluita al carrer i poder popular.**

Diàleg

- **Aposta pel diàleg per situar l'autodeterminació i l'amnistia al centre de l'agenda política.**
- **Exigència d'una negociació real per l'autodeterminació amb condicions: reconeixement mutu com a subjectes polítics, amnistia immediata i mediació internacional.**
- **Cal treballar a la taula de diàleg des d'una lògica de negociació, fixant condicions prèvies com ara temps, objectius i mediadors.**

Referèndum

- **L'objectiu és un nou referèndum. El pactat és el prioritari, però convé preparar-se per a un escenari de referèndum no acordat.**
- **Si se supera el 50% de vots, cal sol·licitar la intervenció d'organismes europeus per fer un referèndum vinculant, i alhora fer els preparatius per activar la DUI.**
- **Cal un referèndum, acordat o unilateral, que porti a una situació de conflicte i a mobilitzacions sostingudes que derivin en un escenari de negociació obligatòria.**

mes internacionals per forçar-lo si se supera el 50%, com ha passat), i posa més l'accent a preparar estructures d'estat per activar la DUI. En això, està d'acord amb la CUP que el Consell per la República és un bon instrument, també per dirigir el procés, si és que és transversal. Però ERC, que va deixar temporalment el CpR en període electoral, d'això ni en parla al programa, com tampoc d'estructures d'estat. La CUP i Junts, a més, parlen de bastir una estratègia municipal, i de potenciar, els primers, l'Assemblea de Cànecs Electes per crear una xarxa municipalista dels

Països Catalans.

Unilateralitat subsidiària
Si no és possible el referèndum pactat, tots tres estan d'acord que cal activar la unilateralitat, però no en els *tempos*. ERC diu que si no es fa seria com renunciar a la independència, però ho condiciona a tenir prou "força democràtica, voluntat i determinació", i avisa que, si no hi és, no durà "el vaixell contra els esculls". En canvi, JxCat parla com a alternativa d'activar la DUI aquesta legislatura. Per a la CUP, si no avança el diàleg cal legitimar alternatives "unilaterals i desobedients". ■

L'APUNT Joves en 'pause'

Eva G. Pagán

A finals d'any, una de cada tres persones a l'atur a Catalunya tenia menys de 29 anys. Només durant l'exercici del 2020, l'atur juvenil va créixer a Catalunya un 42,9% interanual i més enllà de les xifres hi ha les realitats personals de cadascun d'aquests joves. El desencís, la falta de representació, la repressió, el confinament i l'atur són una mala combinació.

La pandèmia ha pitjat el botó de *pause* de tota una generació que s'havia d'incorporar un mercat laboral ja de per si força voraç i ara cruelment selectiu i escapçat. Cal assegurar la pervivència de les empreses que estan en EERTO i estimular-les perquè contractin persones joves quan torni de nou l'activitat, amb la vacunació i la immunitat.

Unilateralitat

És viable i té sentit en la mesura que la determinació i la força democràtica són imbatibles. "No portarem el vaixell contra els esculls."

Si es confirma la negativa a negociar, caldrà prendre decisions unilaterals de resistència i desobediència institucional, i preparar la transició cap a la República.

Si no avança el diàleg en termes de resolució del conflicte, cal legitimar les vies alternatives unilaterals i desobedients.

Govern

Convé aprofitar tots els espais polítics i promoure una "governança republicana" que duï implícites mesures per guanyar espais de sobirania.

Cal reactivar la "bona governança" i servir de resistència institucional als atacs de l'Estat. També cal preparar-se aquesta legislatura per fer efectiva la DUI.

Serán imprescindibles la desobediència i la unilateralitat del govern i del ens municipals en vista de les sentències del TC. L'acció institucional s'ha de focalitzar a reforçar el conflicte amb l'Estat.

Institucionalitat

Cap referència a una institucionalitat paral·lela.

El Consell per la República (CpR) ha de liderar políticament el moviment i assumir la preparació d'estructures d'estat.

Si és un espai realment plural, el CpR pot ser una eina per acordar les línies estratègiques, i que desenvolupi una agenda internacional compartida i estructures d'estat paral·leles.

Confrontació

Cap al·lusió a la confrontació o la desobediència institucional. La desobediència civil és una eina totalment vàlida.

No s'han d'acceptar més ingerències contra la sobirania del Parlament i el govern, i cal ratificar les declaracions del 2013, 2015 i la DUI (2017). Cal minimitzar la dependència dels poders i serveis estratègics espanyols.

Cal obrir un nou cicle de confrontació democràtica, des de l'activitat legislativa, la desobediència al poder judicial i la promoció d'iniciatives que s'enfrontin amb l'Estat.

El rol institucional, el punt més espinós

JxCat i la CUP avalen la "confrontació" o el conflicte fins i tot amb l'Estat, i ERC recepta "governança republicana"

Ò. Palau
BARCELONA

En la feina i el rol que han de tenir les institucions és potser on més difereixen els fulls de ruta. ERC parla, per créixer, de fer "bona governança" des de l'executiu, buscar lluites compartides per crear complicitats amb la ciutadania i amb sectors no netament independentistes, i fins i tot bel·ligerants com ara cercles sindicals i econòmics, i d'implantar polítiques amb un "horitzó republicà", alhora que es van guanyant "espais de sobirania" en totes les àrees.

Junts reclama d'entrada un "front institucional" arreu, també al Congrés, però ERC no hi està gens d'acord, ja que s'estima més influir si pot en altres polítiques. Els de Puigdemont admeten que les institucions autonòmiques estan lligades de mans, tot i que creuen que el govern pot jugar un paper en les estructures d'estat. A més, exigeixen que ell i el Parlament facin respectar la seva sobirania. La CUP fa

El paper que ha de fer el govern, punt de discòrdia ■ ACN

una crida, en aquest sentit, a accions de resistència i desobediència institucional (també en parla Junts, amb qui de fet ha coincidit en les seves reunions que cal un "desbordament del marc autonòmic" la pròxima legislatura) i pregona una acció institucional dirigida a "reforçar el conflicte" amb l'Estat, qüestionant-ne els límits competencials i les vulneracions de drets socials, polítics i democràtics per posar-lo en evidència. Els cupaires volen insistir amb lleis tombades pel TC, i el programa de JxCat parla tam-

bé de polítiques socials que vagin "més enllà" del que recull l'Estatut.

La CUP es fa seva sense manies la consigna d'una "confrontació democràtica" que proposa Junts, i tots dos parlen d'acció combinada entre les institucions i la mobilització popular. JxCat concreta que el govern per exemple pot diversificar proveïdors per deixar de dependre en serveis financers o energètics de bancs i companyies espanyoles. En canvi ERC entra poc en tot això, si bé avala la desobediència civil com a eina de pressió. ■

Nou Golf 8

Gamma Golf 8 amb tecnologia híbrida eTSI, eHybrid y GTE.

Consum mitjà WLTP (litres/100 km): 5,3. Emissió CO₂ WLTP (g/km): 121. Model mostrat: Volkswagen Golf R-Line amb equipament opcional.

Autopodium

Girona, Figueres, Sant Feliu de Guixols, Mont-Ras, Olot, Lloret de Mar
www.autopodiumvw.com

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La CUP reclama al govern i al Parlament un “gir radical”

El consell polític avala l'acord amb ERC per al model policial i reitera com a prioritats el rescat social, noves bases i avenç en l'autodeterminació ■ Veuria bé assumir responsabilitats, sobretot en la mesa

Ò. Palau
BARCELONA

El consell polític ordinari de la CUP va reiterar ahir les condicions que posa a un pacte independentista de legislatura, que prioritzen reclamar que el Parlament i el govern facin un “gir radical, de 180 graus, i es converteixin en escut dels sectors més castigats per la crisi”, segons resumia el diputat Carles Riera, que feia una crida a la defensa de la sobirania de les institucions, tant per fer valdre les normatives socials com per avançar cap a l'autodeterminació.

L'òrgan dirigent va avalar l'acord assolit la vigília amb ERC en matèria policial per a una moratòria en l'ús de bales de foam en mobilitzacions, la no participació dels antidisturbis dels Mossos en desnonaments i el cessament d'acusacions particulars contra activistes. “Eren temes a resoldre com a prèvia per seure a la taula

El diputat electe de la CUP, Carles Riera, durant la seva intervenció la nit electoral del 14-F ■ ACN

de negociació”, puntualitzava la diputada Eulàlia Reguant, que confia que Junts doni també una resposta “en el mateix sentit” que ERC, si bé considera que ja s’han posat “les bases per a una negociació política en profunditat”. Unes bases que més de 800 militants van debatre

en assemblees obertes parlamentàries dimecres, dijous i divendres, que han servit per confirmar els tres grans eixos que els cupaires plantegen: un rescat social, posar els fonaments en la “construcció d’un nou país” basats en conceptes com el feminisme i la transició ecològica,

Les frases

“Demanem que sigui la legislatura de la pobresa zero i la millora dels serveis públics perquè siguin gratuïts i universals”
Carles Riera
DIPUTAT ELECTE DE LA CUP

“Volem rescat social, noves bases de país i que l’independentisme recuperi la iniciativa en l’exercici del dret a l’autodeterminació”
Eulàlia Reguant
DIPUTADA ELECTA DE LA CUP

Albiach advoca pel suport extern del PSC

Proposa a ERC un govern conjunt amb suport dels socialistes fora de la Generalitat

E. Garcia
BARCELONA

Els comuns proposaran a ERC un govern de coalició amb el suport extern del PSC, veient la impossibilitat que entri en l’executiu, segons va explicar ahir la coordinadora general de Catalunya en Comú, Jéssica Albiach. “És l’única opció realista”, va dir, per constituir “un govern pro-

gressista”. En roda de premsa telemàtica després de la celebració del consell nacional, Albiach va assegurar que, després de reunir-se amb ERC i el PSC, havien “constatat que mantenen els seus vetos creuats i que no poden fer un govern compartit.” Els comuns, que van rebre 195.345 vots en les eleccions del 14-F i tenen vuit diputats, vetarien així l’entrada de JuntsxCat a la Generalitat, amb 570.539 vots i 32 diputats, un menys que el PSC. I necessitarien la seva abstenció. Per a Albiach, “ara com

Jéssica Albiach, dimecres, en la Diputació Permanent del Parlament ■ EFE / M. PÉREZ

ara, les coses no estan suficientment madures perquè les dues forces [ERC i el PSC] puguin compartir un govern”.

En aquest sentit, Albiach va dir: “Cal coratge, cal generositat i sobretot cal voluntat política i estar

al’altura de les necessitats del país.” “Seria una qüestió d’intel·ligència política afavorir aquest govern”, va insistir Albiach, qui va advertir que ERC “té dues majories i pot escollir” entre un executiu “nítidament republicà i partidari

del diàleg” o un amb les formacions independentistes.

Fonts consultades d’ERC van rebutjar ahir la proposta: “Tothom coneix quina és la nostra opció. I amb el PSC, res, ja ho hem dit moltes vegades.” ■

i “reprendre el camí” cap a l’autodeterminació i la “ruptura democràtica”.

En funció de com avanci la negociació en aquests eixos, assumiran més o menys responsabilitats a les institucions, on mai entraran en “intercanvis de cadires”. “En cada moment, prendrem la posició institucional que ens sembli més adequada i ens doni més força i capacitat per assolir els objectius”, indicava Riera, en al·lusió a la confrontació amb l’Estat, i el blindatge i promoció dels serveis públics. En aquest sentit, donen especial rellevància al “paper fonamental” que tindrà la mesa del Parlament perquè es pugui votar sense restriccions imposades pel TC. “Si l’enfocament allà és un pacte antifeixista i la defensa de la sobirania, estem disposats a assumir totes les responsabilitats”, deia Reguant.

La seva implicació final dependrà de l’evolució de les negociacions. “Qualsevol pas” el debatirà la coordinadora oberta parlamentària, en la qual participen tots els seus col·lectius, i assemblees com les dels últims dies. En darrer terme, tot acord s’haurà de sotmetre a l’aprovació d’òrgans com el mateix consell polític. “Quan s’hagin de prendre decisions, es convocaran els espais; no hi ha una data tançada”, conclouia Reguant. ■

“Haurem de triar entre el foc i les brases”

El diputat de Ciutadans Nacho Martín Blanco va avisar: “Haurem de triar entre el foc i les brases, entre un govern separatista i un tripartit, que és un equivalent funcional d’un govern separatista”, la qual cosa va qualificar de “desastre”, segons recull Efe.

La formació nacionalista espanyola va assegurar que “seria un nou desastre per a Catalunya” perquè “per desgràcia, tant el PSC com Podem, volen seguir alimentant el procés i la confrontació”.

Martín Blanco va fer aquestes declaracions abans d’assistir a una concentració de protesta contra els talls que un grup de veïns fa a la Meridiana de Barcelona i que el seu partit va denunciar davant la Junta Electoral.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Un crit de SOS

REREFONS · Darrere les protestes per l'empresonament de Pablo Hasél, s'amaga el malestar per la crisi econòmica, social i sanitària, que afecta amb especial intensitat els joves **FEINA** · La taxa d'atur entre els menors de 24 anys s'ha enfilat fins al 38% a Catalunya **INICI** · Les manifestacions podrien ser l'inici d'una dinàmica de conflicte social d'una magnitud més àmplia

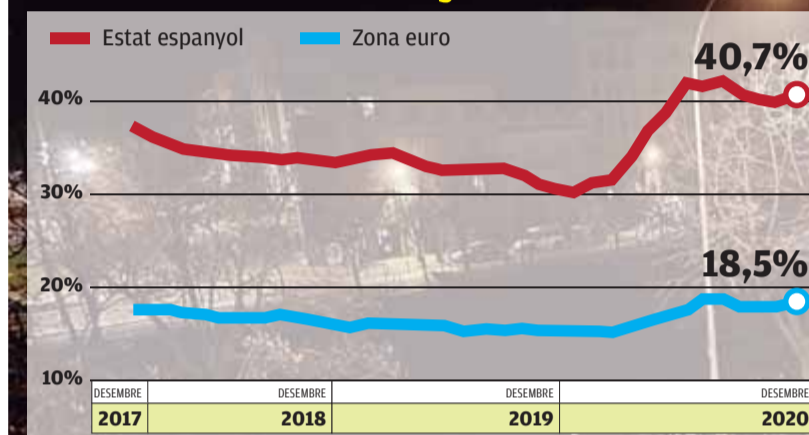
Laia Bruguera
BARCELONA

La taxa d'atur entre els 16 i els 24 anys ha escalat amb la pandèmia fins al 38% a Catalunya, dada que significa que quatre de cada deu d'aquests joves no tenen feina. Entre els 16 i els 29 anys, l'atur se situa en el 27%, la pitjor dada en cinc anys, tot i que són la generació més (sobre)qualificada de la història. Els que tenen la sort d'haver pogut accedir al mercat laboral ho han fet, majoritàriament, amb condicions molt precàries, com ara sous ínfims i contractes temporals. Quan arriben crisis com l'actual, els primers contractes que es destrueixen són aquests, així que molts joves que havien aconseguit la proesa d'independitzar-se, encara que fos compartint un minipis amb quatre estudiants, han hagut de tornar a casa. Resultat dels —enèsims— entrebancs: la taxa d'emancipació està en mínims històrics, per sota del 20%. Tot això, i molt més, s'amaga darrere les manifestacions convocades per exigir l'alliberament del raper lleidatà Pablo Hasél.

“És evident que les protestes no responen únicament a l'empresonament d'un cantant, que és un escàndol, sinó que darrere hi ha ràbia acumulada en un moment en què la crisi social, econòmica i sanitària encara ha colpejat més les nostres condicions de vida, amb acomiadaments, ERTO i treballs temporals massificats”, resumeix Coral Latorre, secretària general del Sindicat d'Estudiants. El gran problema dels joves d'avui dia és que només han viscut en recessió: “Som coneguts com els fills de la crisi, però és que, si no en volies una, ara, amb la Covid, dues tasses”, recorda Latorre, que destaca més elements del polvorí: “La falta de drets i la criminalització dels joves, als quals es culpa dels contagis quan ja hi ha estudis que alerten dels efectes de la pandèmia en la nostra salut mental, perquè no ens podem relacionar amb els amics.”

Per al psicòleg i educador Jaume Funes, el problema de la crisi sanitària i les restriccions aplicades per apaivagar-la és que “hem assumit que el virus afecta menys els joves, però un cop acceptades les mesures des de la lògica sanitària, ningú els ha preguntat com ho estan vivint”. “No hi ha oci el cap de setmana, quan s'acaba l'escola els adoles-

Evolució de l'atur juvenil

FONT: EUROSTAT / GRÀFIC: EL PUNT AVUI

cents no tenen res i els universitaris no es poden trobar ni al campus, així que t'has carregat una bona part de les formes felices de ser jove.” “En aquesta atmosfera emocional, hi col·loques les crisis, el control i la repressió; tot ho vas sumant a una població molt inflamada des del punt de vista afectiu”, alerta.

Per una banda, doncs, el malestar emocional s'afegeix a la crisi so-

Els joves lamenten ser culpats de l'augment de contagis, quan pateixen la falta d'oci i contacte social

cial, econòmica i laboral eterna, i, per l'altra, les demandes de solucions són sistemàticament desateses. “Quan hi ha esclats d'aquest tipus, el debat de la violència al carrer és recurrent —recorda Josep Maria Antentas, professor de sociologia de la UAB—, però em sembla important no quedar-nos en la part més superficial, sinó amb la violència estructural, la incapacitat de les institucions de donar solucions als problemes elementals que s'arrossegueuen.” Per Antentas, cal deixar clar que, quan hi ha aldarulls, una

cosa és el que fan els ciutadans, i l'altra, el que fan els servidors públics. “Que un policia s'extralimiti és molt greu.” Però es dona la paradoxa que quan s'ajunten un malestar i un poder que va perdent legitimitat, cada cop s'usa més la força. “Precisament la llei mordassa es va fer al seu moment per intentar restringir les protestes socials en un context de poder molt poc legítim”, exemplifica Antentas.

Un toc d'alerta

La gran incògnita és què passarà amb les manifestacions per l'alliberament de Hasél, si seran o no la punta de llança d'un moviment més ampli de rebuig al sistema o, com a mínim, a tot el que no està funcionant i la crisi de la Covid ha posat encara més al descobert. Com recorda el professor de sociologia de la UAB, molts moviments socials comencen amb la joventut, però van captant sectors de població més amplis, com el 15-M. Creu que estem assistint al “pròleg d'una dinàmica de conflicte social d'una magnitud similar a la que vam tenir a principis de la crisi anterior amb les mareas ciutadanes”. La nova tanda de protestes, pronostica, serà de més duresa en clau de contin-

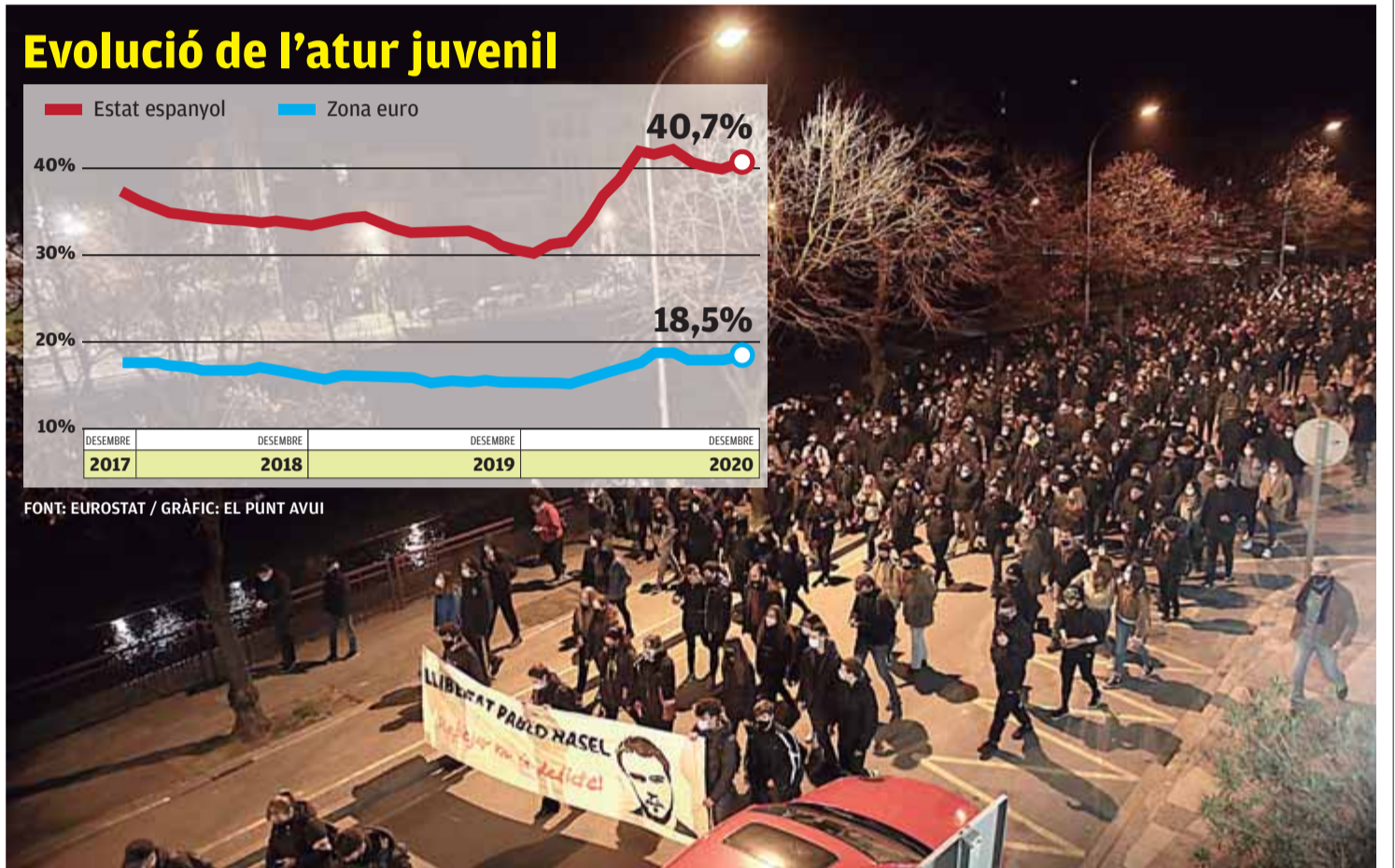
13 dies fa que va ingressar a la presó el cantant de rap lleidatà Pablo Hasél.

75 per cent dels menors de 25 anys tenen contractes de menys de dos anys.

13 per cent dels joves han reduït el consum d'aliments bàsics per poder pagar els preus del lloguer, segons un estudi del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya.

gut i enfrontaments, “fruit d'una degradació social més forta i d'un poder polític amb molta menys legitimitat, que ha de fer servir la força per fer-se escoltar”.

Guille Chirino és el president del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya i recorda que fa anys que s'estan fent propostes per millorar la vida dels joves. “El nostre projecte polític és l'1-O, el 8-M, la lluita contra el canvi climàtic i el *Benvinguts, refugiats*”, resumeix. És per això que seran els primers a demanar al nou Parlament que faci un ple monogràfic sobre els joves perquè cada partit s'hi hagi de pronunciar, però confia que el malestar continuï ben visible al carrer. “Hi ha repressió perquè volen que tinguem por i renunciem als nostres drets; els va bé que creiem que els problemes són culpa nostra i no del sistema”, reflexiona per tancar debats de manera contundent: “És significatiu que una jove sigui mutilada i es parli de violència contra un contenidor, que com a molt podria ser vandalisme; per a mi l'única violència relacionada amb un contenidor és que una família s'hi hagi d'abocar per buscar menjar.” “No tenir futur és violència”, remata la responsable del Sindicat d'Estudiants. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Manifestacions a tot el país en contra de la repressió

■ Els pocs incidents a Barcelona es van produir davant la comissaria de la Guàrdia Urbana de la Rambla, que van atacar amb bengales ■ Milers de persones van omplir els carrers pacíficament

M.R. / M.S. / L.A. / J.T.
BARCELONA / GIRONA

La Rambla i els carrers del Raval van ser ahir l'escenari d'alguns pocs aldarulls conseqüència de la gran manifestació que sota el lema *Sense futur no tenim res a perdre* es va fer ahir de forma bàsicament pacífica al centre de Barcelona. Els aldarulls van començar a la rambla del Raval, quan alguns incontrolats van trencar vidres, van tirar contenidors a terra i van fer pintades i calar foc a unes oficines de La Caixa, però la tensió va créixer quan alguns joves van intentar assaltar amb bengales i altres objectes contundents la comissaria de la Guàrdia Urbana de la Rambla. Tot i que els cotxes dels antidisturbis dels Mossos i la Guàrdia Urbana van aturar l'assalt, no van poder

evitar que es calés foc en una de les furgonetes (suposadament amb un còctel molotov). Després d'aquest incident els manifestants es van anar disgregant Rambla amunt en grups i alguns van trencar més vidres d'entitats bancàries i van cremar diversos caixers automàtics, però poca cosa més. La Brimo va córrer amb les furgonetes Rambla amunt però no hi va haver càrregues. Com a mínim hi va haver dos detinguts a l'Eixample, segons va comunicar per Telegram Anonymus Catalonia.

Milers de persones van sortir al carrer ahir a les principals ciutats catalanes, Barcelona, Girona, Lleida, Tarragona, Vic..., i no només per reclamar la llibertat de Pablo Hasél, sinó també en contra de la repressió i "per les llibertats", per reclamar l'am-

Tall a l'autopista AP-7 i manifestació a Girona, al matí

La jornada de protestes va començar a primera hora amb el tall per sorpresa de l'AP-7 a l'altura de l'entrada de Girona Oest, al terme municipal de Sant Gregori. Una seixantena de persones, convocades per La Forja del Gironès i el sindicat SEPC de la UdG, van ocupar la calçada en sentit nord a quarts de vuit del matí muntant-hi una barriada de branques i tanques

nistia dels presos polítics i tots els represaliats i drets socials. També van cridar en contra dels desnonaments, contra el futur incert dels joves i, naturalment, contra les "forces d'ocupació" i a favor de la independència. També es van sentir molts crits contra la Brimo i molts "Putxa Espanya" i "Fora els Bor-

per reclamar l'amnistia, l'autodeterminació i l'aturada de la repressió. Un parell d'hores després els Mossos els van desallotjar, fent una identificació massiva dels activistes.

També a Girona hi va haver a les 12 del migdia la primera manifestació del dia, que va reunir unes 500 persones. Va ser una marxa unitària (entre els convocants hi havia Girona Vota, que agrupa 18 enti-

part dels CDR, va començar a la plaça de la Universitat a les 6 de la tarda, on van arribar set columnes des de diferents punts.

tats i partits sobiranistes) que, sota el lema *Sense llibertat, no hi ha futur*, va anar de davant de la seu de la Generalitat a la plaça de l'U d'Octubre, on es van fer discursos de diversos col·lectius i de familiars d'encausats. En el manifest, es van reclamar les llibertats d'expressió, de manifestació i de protesta com a eina de reivindicació i construcció nacional. ■ J.T. / L.A.

part dels CDR, va començar a la plaça de la Universitat a les 6 de la tarda, on van arribar set columnes des de diferents punts.

A Girona

A Girona la manifestació del vespre, *Prou repressió, antiavalots dissolució*, convocada pel col·lectiu Escac i Mat, va reunir unes

150 persones, moltes menys que la unitària del matí. Va començar a la plaça de la Independència, on es va desplegar una gran pancarta des d'una bastida amb el lema *Prou repressió*. Després de recórrer algunes zones centrals de la ciutat, com el carrer de Santa Clara, la plaça de Catalunya i la zona del Mercat del Lleó, enmig de consignes a favor de la llibertat d'expressió i contra la policia i també proclames del tipus "Girona serà la tomba del feixisme", la protesta va acabar davant la comissaria dels Mossos de Vista Alegre. Allà es va llegir un manifest en què es va reclamar la dissolució dels antiavalots i un protocol de transparència. Després, una petita part dels concentrats va anar a la plaça de l'U d'Octubre, on la convocatòria es va dissoldre.

També a Lleida desenes de persones van sortir al carrer per donar suport a Pablo Hasél i per demanar l'amnistia total. No hi va haver incidents, igual que a Tarragona, on van sortir al carrer més de cent persones.

A Barcelona, al matí, a la plaça de Sant Jaume, representants de la Xarxa Antirepressió de Familiars de Detingudes i el Col·lectiu MAR (Mares i Àvies per la

A la dreta, quan van intentar cremar una furgoneta policial a Barcelona i la manifestació de Girona. Sobre aquestes línies, la manifestació a Lleida i, a sota, la concentració de la Xarxa Antirepressió de Familiars de Detingudes, a la plaça de Sant Jaume ■
JUANMA RAMOS / LLUÍS ROMERO / MARC CARNICÉ (EFE) / MARTA SARDÀ

República) es van concentrar contra la repressió i pel dret a la protesta. Rosa Seguí i Mari Pau Hernando, portaveus de la Xarxa i MAR, respectivament, van llegir el manifest i van reclamar la derogació de la llei mordassa i un canvi en el model de gestió policial, així com que els cossos policials deixin d'utilitzar armes lesives. Hi van parlar les advocades Laia Serra i Anais Franquesa.

Support al Carles

Poc després, centenars de persones es van manifestar pels carrers del barri de Sants de la capital catalana per celebrar la llibertat d'en Carles, el veí detingut en les protestes pro-Hasel de diumenge passat que va ser alliberat aquest divendres. La marxa va anar precedida d'una pancarta on es podia llegir "Prou repressió, llibertat represaliades, cuidem-nos, lluitem, sortim al carrer". La marxa es va aturar davant La Bauxa, la taverna que regenta en Carles, que va agrair el suport. ■

Portes obertes
21 de març de 2021
www.montessori-palau.net

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

“Felip VI firmarà l’indult”

VEU • El periodista José Antonio Zarzalejos dissectiona l’evolució del rei des que diu “Catalunya és el que els catalans vulguin” el 1990 al Parlament fins al discurs del 3-O **VESTIT** • “Mai va pensar sortir de militar” **PRESOS** • “Per a ell, els indults serien un acte degut i sense humiliació” **2016** • “Utilitza eufemismes per no rebre Forcadell” **COP** • “El seu pitjor adversari: Joan Carles”

David Portabella
MADRID

Dues postals. 20 d’abril del 1990: Felip de Borbó, als 22 anys, visita el Parlament com a príncep d’Astúries i de Girona i hi fa una proclama que sembla sobiranista si s’escolta ara: “Catalunya és el que els catalans volen que sigui.” 3 d’octubre del 2017: el ja rei Felip VI, als 49 anys, irromp a les llars en un discurs televisat amb l’objectiu d’enterrar el procés i enmig d’un clam al Madrid oficial que li fa veure que és el seu 23-F. El periodista José Antonio Zarzalejos (Bilbao, 1954) dissectiona aquest salt sentimental en el llibre *Felipe VI. Un rey en la adversidad* (Planeta), en què desvela què hi ha entre bastidors en moments clau com ara la decisió de no rebre Carme Forcadell el gener del 2016 o l’elecció de les paraules i del vestuari del discurs del 3-O.

Pot el mateix monarca que el 2017 obre la via penal amb el discurs televisat firmar el 2021 un indult als presos de pròpia mà? “El rei firmarà els indults com un acte degut i com a exercici d’una funció constitucional de la qual no s’apartarà ni un mil·límetre. El rei no assumeix com una humiliació el compliment de les seves funcions constitucionals, entre les quals hi ha l’assumpció del que s’anomenen «actes deguts», i la firma d’un decret d’indult n’és un. El dret de gràcia li correspon a ell i s’acorda prèviament en el Consell de Ministres i s’articula en un reial decret que ha de ser motivat, però el rei no s’hi pot negar i no s’hi negarà, i no se sentirà humiliat a l’hora de firmar el decret que arribi del ministre de Justícia si li arriba”, argumenta Zarzalejos.

Tot i no poder parlar amb el rei —que no ha concedit una entrevista mai—, Zarzalejos entrevista desenes de testimonis de l’entorn de Felip VI per radiografiar els episodis sota l’hermetisme del monarca. Sobre el *making of* del discurs del 3-O, narra des del vestuari fins a les tensions entre el rei i el president Mariano Rajoy. “El rei no es planteja ni per un segon sortir vestit de militar”, assenyala. L’aparició d’aquella nit és la culminació d’una reflexió nascuda a la Rambla el 26 d’agost del 2017. “És en aquella gran manifestació de rebuig als atemptats gihadistes de Barcelona i Cambrils, segons tots els testimonis que recullo de l’entorn més proper al rei, que ell percep que l’Estat no té presència a Catalunya, que hi ha un buit de po-

El periodista José Antonio Zarzalejos, amb el llibre sobre l’evolució dels discursos de Felip VI ■ CARLOS RUIZ B.K.

der, i ja alerta el president Rajoy que tard o d’hora hi haurà d’intervenir en algun moment dins de la funció constitucional d’encarnar la unitat i la permanència de l’Estat”, relata. “Rajoy és un president indolent i allunyat emocionalment de Catalunya, que no diagnostica el problema ni creu que hi hagi d’intervenir, sinó que creu que se solucionarà impugnant-ho tot al Tribunal Constitucional i dotant el TC de

“El rei pren consciència del tot que el procés va de debò quan és a la manifestació a la Rambla pels atemptats”

funcions executives, mentre que Felip VI ja venia de mantenir una conversa en profunditat amb Artur Mas el 2014”, rebla.

En la lletra del discurs del 3-O, hi xoquen la “indolència” de Rajoy, que revisa el discurs aquell migdia i no diu res a Felip VI però més tard aireja les seves “objeccions” amb ministres seus, i un suggeriment que hi fa l’aleshores opositor i secretari general del PSOE, Pedro Sán-

chez, a través de Miquel Iceta. “Sánchez suggereix que en el discurs s’inclouï una crida al diàleg, i el rei i el cap de la Casa del Rei, Jaime Alfonsín, no consideren que hi hagi de ser inclosa, però s’hi afegeix una referència a l’entrega del rei a «la conciliació i l’entesa». Felip VI desitja aproximar-se al suggeriment de Sánchez, encara que no pugui assumir-lo literalment”, raona l’autor. “El rei interioritza molt abans que Rajoy que el procés sobiranista no és una broma ni una coartada negociadora i que adquirirà un rumb de col·lisió i que es va a una DUI”, avisa Zarzalejos, que aventura que l’aplicació del 155 després de les lleis de desconexió del 6 i 7 de setembre haurien evitat els judicis. Però, com recull l’exministre José Ignacio Wert a *Los años de Rajoy*, arriba l’1 d’octubre i “Rajoy entra en xoc”.

Zarzalejos també aporta llum a la decisió de no rebre Carme Forcadell el gener del 2016, quan la presidenta del Parlament li ha de comunicar la investidura de Carles Puigdemont i el secretari de la Casa del Rei, Domingo Martínez Palomo, redueix la cerimònia a un correu electrònic. “La Casa del Rei no fa una

8
tandes amb els partits per explorar una investidura ha mantingut Felip VI des que va esdevenir rei, el juny del 2014, i ha viscut dues repeticions de les eleccions. El pare va fer només deu tandes en 40 anys.

explicació política, sinó que dona arguments eufemístics, i el sobiranisme hi detecta una debilitat. Era més lògic dir «no rebo Forcadell perquè advocar per la República com a presidenta del Parlament trenca el criteri de lleialtat», però es va utilitzar el precedent de Núria de Gispert en què ella no va acudir a La Zarzuela, sense dir que no hi va anar per la convalsència d’una operació quirúrgica. I això és un error”, analitza.

Si bé ara no es pregunta pel rei en el CIS, el regnat de Felip VI no viu al marge de la demoscòpia i Zarzalejos desvela que el cap de la Casa del Rei, Jaime Alfonsín, va dissenyar dues enquestes amb sigles: Sarpa (Sa Altesa Reial el Príncep d’Astúries) i LO (Letícia Ortiz). El que no podia preveure cap sondeig és que aquell jove que “viu el zenit el 1992 encapçalant l’equip olímpic a l’actual estatid Lluís Companys” seria erosionat pel pare amb els escàndols de corrupció i el retir a Abu Dhabi. “El pitjor adversari de Felip VI és Joan Carles I. Una dada explica la duresa del mal que fa al fill: on és l’emèrit? A milers de quilòmetres com a expatriat”, conclou Zarzalejos. ■

La canalla va reprendre ahir els casals i esplais de lleure. A la imatge, un acte d'ahir a la tarda de Fundesplai ■ FUNDESPLAI

La pressió hospitalària es continua reduint tot i afegir 1.705 nous contagis

■ Encara hi ha 1.672 pacients hospitalitzats per Covid-19 a Catalunya ■ La Val d'Aran, la Cerdanya i l'Alta Ribagorça, entre les comarques amb més risc de rebrot

E. Garcia
BARCELONA

La pressió hospitalària es continua baixant de mica en mica al sistema català, amb unes dades epidemiològiques que ahir van ser lleugerament millors que les del dia abans. S'hi comptaven un total de 1.672 pacients amb Covid hospitalitzats, 114 menys que la vigília, dels quals 544 estan greus a l'UCI, 18 menys que el dia abans.

La velocitat de propagació del virus (Rt) es va si-

Els esplais tornen i el sector del joc ho reclama

Molts centres d'esplai d'aire de Catalunya van reprendre ahir l'activitat després que el Procicat n'autoritzés la reobertura per als menors de 12 anys i van celebrar accions per reivindicar el dret

tuar ahir en l'1,02, una centèsima menys que divendres, i també va baixar lleugerament el nombre de contagis diaris, amb 1.705 nous casos diagnos-

al lleure segur per a totes les edats, entre els quals hi havia els de la Federació Catalana de l'Esplai-Fundesplai.

A l'altra cara de la moneda, el sector del joc es queixava que "no hi ha cap raó de

salut pública" que porti la Generalitat a no incloure aquest sector en la flexibilització de les mesures adoptades. La patronal Patrojoc denunciava "discriminació manifesta i deliberada".

ticats, però també amb 28 persones mortes per Covid. Ja són 555.745 les persones infectades des de l'inici de la pandèmia.

La velocitat de repro-

ducció de la malaltia, que avançava accelerada des de fa una setmana, probablement per l'extensió de les variants del SARS-CoV-2 més contagioses

—entre les quals, la soca britànica, la brasilera i la sud-africana—, ha frenat la seva ascensió i se situa en 1,02, és a dir, cada 100 infectats contagien una mitjana de 102 persones, segons ha notificat el Departament de Salut.

En els últims set dies, s'han diagnosticat 9.712 nous casos de Covid-19, per sota de la barrera dels 10.000, superada des de fa setmanes. La positivitat, és a dir, el percentatge de PCR i tests d'antigenes que donen positiu, baixa per tercer dia consecutiu i se situa en el 5,25%, cinc centèsimes menys i amb tendència descendent, però encara per sobre del 5% que l'OMS estableix per considerar controlable la pandèmia, segons Efe.

El nombre de morts des de la primera defunció per Covid a Catalunya, que va ser el 6 de març del 2020, ja s'eleva a 20.637 víctimes, amb 210 morts en la darrera setmana.

Per comarques, la que presentava un pitjor indicador és la Val d'Aran, amb un risc de rebrot o EPG de 2.132, seguida de la Cerdanya (1.183), l'Alta Ribagorça (905), el Solsonès (882), el Moianès (838), Osona (697) i el Pla d'Urgell (546), mentre que hi ha sis comarques per sota de 100 (lindar de risc alt): el Priorat (14), la Ribera d'Ebre (46), el Pallars Jussà (73), el Berguedà (90), el Ripollès (94) i el Baix Ebre (83).

El risc de rebrot (EPG), que és l'índex de creixement potencial de l'epidèmia, després de créixer durant cinc dies, va baixar ahir per segon dia consecutiu i es va situar en 261 punts, vuit punts menys que divendres. ■

FA 1 ANY

Enxampat

Un membre de la Junta Electoral cobrava de Cs

Desautoritzat. Fa un any se sabia que un membre de la Junta Electoral que havia participat en la persecució política contra els eurodiputats catalans exiliats cobrava de Cs.

Torra i Sánchez ■ EPA

La Covid-19 va fent. I La pandèmia anava guanyant pes i es diagnosticaven més casos importats d'Itàlia i la Xina. On si hi havia preocupació era a València després que seguidors de futbol havien viatjat a Bergamo, a la Llombardia, on hi havia el principal brot.

Les entitats socials denuncien la "sagnia" de l'IVA per fer compres

E. Ferran
BARCELONA

Les entitats sense ànim de lucre que enmig de la pandèmia han respost a l'emergència multiplicant el volum de compres reclamen una rebuixa de la càrrega fiscal. Només el Banc dels Aliments, que en ple confinament va augmen-

tar un 40% la demanda de les entitats que reparteixen menjar a les persones més vulnerables, ha pagat 327.000 euros d'aquest impost que no es podrà repercutir. "El més lògic és que es retornessin els diners", reclama el director del Banc dels Aliments de Barcelona, Lluís Fatjó Vilàs, que considera "escandalós"

aquest "pagament sagrant" d'uns productes que es donen gratuïtament a les famílies amb menys recursos.

Des de l'entitat consideren que amb aquesta quantitat de l'IVA, generada per les compres extraordinàries per la Covid, es podria arribar a un miler de famílies durant l'any. "Seria el

mateix import que comprar 600.000 litres més de llet", hi afegeix Fatjó, que no amaga la complexitat d'una rebuixa fiscal que dependria en últim terme d'una decisió política d'abast europeu. L'IVA que s'aplica varia segons el tipus d'aliments de l'ordre del 4% fins al 21%. "També és absurd que s'apliqui el

Una voluntària al magatzem de l'entitat ■ O. DURAN

mateix impost amb les donacions pel gran recapte", hi afegeix Fatjó, que recorda que l'última campanya solidària va aconseguir aportacions per valor de 7,8 milions d'euros per la compra d'aliments, que permetran a l'entitat cobrir la demanda per l'impacte de la crisi fins a finals d'any.

El Banc dels Aliments només a la demarcació de Barcelona va distribuir aliments a 160.000 persones en el moment més àlgid de la pandèmia. A tot Catalunya s'arriba, a través de 650 entitats, a 248.000 persones vulnerables. ■